

5. juni 2004

Festen for den Hellige Treenighet.

I Faderens og Sønnens og den Hellige Ånds navn.

Hvordan kan jeg våge å snakke om dette store mysterium som er den Hellige Treenighet, det som målbinder oss til stille tilbedelse.

Selv St. Thomas Aquinas sier, etter å ha skrevet så godt om dette mysteriet, at man ikke kan definere hva Gud er, men bare hva han ikke er.

Likeens kan St. Johannes av Korset ikke kommentere de siste strofene i sine to store dikt. Han kan ikke si annet enn: «der er det ikke lenger noen vei.»

Den første manifestasjonen av Treenigheten i GT er de tre menn som viste seg for Abraham (Gen 18,3). I disse tre mennene og i Abrahams ene tilbedelse har mange kirkefedre sett en forutsigelse av Treenighetens mysterium, som først ble åpenbart i NT. Vi tenker på den vakre ikonen av Rublev.

I fortellingen om bebudelsen, «Den Hellige Ånd skal komme over deg, og Den Høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal også barnet som blir født, være hellig og kalles Guds Sønn.» (Luk 1,35).

Likeens ved Jesu dåp: «og Den Hellige Ånd kom ned over ham i skikkelse av en due. Og det lød en røst fra himmelen: «Du er min Sønn, den elskede. I deg har jeg behag.» (Luk 3,22).

Vi kan tenke på vår dåp, som gir oss deltagelse i de tre guddommelige personenes liv. Vi kan tenke på «ære være Faderen», på doksologiene som vi risikerer å si mekanisk og på vårt korstegn som vi risikerer å gjøre mekanisk av rutine.

I sin 52. preken snakker Mester Eckhart om å forlate Gud for å finne Gud. Hva vil han si med det?

Han snakker om to skapelser: den ene evig hvor vi har vært i Guds tanke fra evighet av, og den andre: skapelsen i tiden. Vi må fri oss, sier han, løsgjøre oss, være fattige i vårt indre for å vende tilbake til den første skapelsen, som er vårt guddommelige opphav og vårt mål; å bare være ett med de tre guddommelige personer, ikke ved naturen, for Gud er vår skaper, vi er hans skapninger, men ved nåde, i kjærligheten. Gud er Kjærlighet. Tauler sier: «Gud er Ånd og sjelen er også ånd. Derav kommer denne uoppørilige dragning, denne intuisjonen, denne stadige higen som sjelen har mot sitt opphavs dype grunn, den grunn hvorfra den er kommet» (Tauler).*

Først og fremst må vi være oss bevisst at, ved vår dåp, bor Treenigheten i oss, denne mysteriøse kraft i sjelen som vi ikke kan sette ord på, sier Mester Eckhart, samle oss, bli stille i vårt indre.

Helgener har gitt uttrykk for dette indre nærværet allerede her på jorden.

I Frankrike har vi den hellige Elisabeth av Treenigheten, karmelittnonne fra Dijon, som følte at hun var bebodd i sitt indre.

Jeg har lest i det siste i nummeret av tidsskriftet «Feu et Lumière» at hennes gifte søster også levet i denne bevisstheten om å være bebodd i sitt indre av dette guddommelige nærværet; det er snakk om å saligkåre henne. Alle tekstene i Johannesevangeliet som vi leser i påsketiden minner oss stadig om denne kjærligheten som Faderen har til Sønnen og Sønnen til Faderen.

«Jesus svarte: "Den som elsker meg, vil holde fast på mitt ord, og min Far skal elske ham, og vi skal komme til ham og ta bolig hos ham» (Joh 14,23).

«Men talsmannen, Den Hellige Ånd, som Faderen skal sende i mitt navn, han skal lære dere alt og minne dere om alt det jeg har sagt dere.» (Joh 14,26).

For å sitere Tauler igjen: «Den hellige Treenighet har kalt oss sammen for å være hos seg, i seg, for at vi skal nyte Den evig», og videre: «I det bunnløse dyp av den Hl. Treenighet er det alltid nye ting å kontemplere; sjelen finner alltid nye vidundere. Der vil freden bli fullstendig, den sanne hvile vil vare evig» (Tauler).

Et troens blikk på de tre guddommelige personers nærvær i våre søstres sjeler, kan hjelpe oss i våre søsterlige forhold, til å se våre søstre med et dypere blikk.

Enda to sitater til avslutning:

«Hvis sjelen vil det, har den i seg nærværet av Faderen, Sønnen og den Hellige Ånd; den utbrer seg i denne Enhet som er i Treenigheten» (Tauler).

«Faderen føder sin Sønn og denne handlingen er så herlig for ham og er ham så velbehagelig, at han ikke gjør noe annet enn å føde sin Sønn, og begge to får den Hellige Ånd til å blomstre» (Mester Eckhart).

I Faderens og Sønnens og den Hellige Ånds navn.

** * * * * * * * ***** ** ***** * * * * *

*Sal. 42,2 - 3a: Likesom hjorten stunder etter bekker med rennende vann, slik stunder også min sjel etter deg, min Gud.

Min sjel tørster etter Gud, etter den levende Gud.

Sal. 63,2: Gud, du er min Gud, som jeg søker. Min sjel tørster etter deg, mitt legeme stunder etter deg i det øde, tørre, vannløse land.

Sal. 84,2 - 3a: Hvor elskelige dine boliger er, Herre, Allhærs Gud! Min sjel lengtet, ja, fortærtet av lengsel etter Herrens tempelgårder.